

deres opgaver. Behandlingen af oplysningerne skal være lovlig og tilstrækkelig, relevant og stå i et rimeligt forhold til de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet.

Indsamlede oplysninger må som udgangspunkt kun behandles til det formål, som de er indsamlet til. Viderebehandling til et andet formål er dog tilladt, hvis denne behandling ikke er uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet, de kompetente myndigheder er bemyndiget til at behandle oplysningerne med henblik på et sådant formål efter de for dem gældende retsfor skrifter, og behandlingen er nødvendig for og hensigtsmæssig i forhold til dette andet formål. Derudover må de kompetente myndigheder viderebehandle de videregivne personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, hvis medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

2.2.2.3. For så vidt angår behandling af særlige kategorier af personoplysninger, hvorved forstås oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold, fastsættes det i artikel 6, at behandling af disse typer af oplysninger kun er tilladt, når det er strengt nødvendigt, og når der er fastsat passende sikkerhedsgarantier i den nationale lovgivning.

2.2.2.4. Efter artikel 7 forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at en afgørelse, der har negative retlige virkninger for den registrerede eller påvirker vedkommende i væsentlig grad, og som udelukkende er baseret på elektronisk databehandling med henblik på vurdering af individuelle aspekter vedrørende den registreredes person, kun kan ske, hvis dette er tilladt ved lov, som også indeholder bestemmelser til beskyttelse af den registreredes legitime interesser. Bestemmelsen må antages bl.a. at tage sigte på tilfælde, hvor der i en medlemsstat eksempelvis udstedes bøder alene på baggrund af elektroniske hastighedsmålere.

2.2.2.5. Som tidligere nævnt indeholder rammeafgørelsen – foruden de nævnte grundlæggende behandlingsregler – en række detaljerede regler om, i hvilket omfang en medlemsstat må viderebehandle personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat.

Den centrale bestemmelse fremgår af rammeafgørelsens artikel 11, som fastsætter, at der – ud over de formål, hvortil oplysninger er modtaget eller stillet til rådighed af en anden medlemsstat – kun må ske viderebehandling af personoplysninger (i den modtagende medlemsstat) til følgende formål:

- Forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i forbindelse med andre straffelovsovertrædelser eller sanktioner end dem, hvortil de omhandlede personoplysninger blev videregivet eller stillet til rådighed,
- andre retlige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner,
- afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, eller
- historiske, statistiske eller videnskabelige formål, hvis medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

Hvis en medlemsstat derudover ønsker at viderebehandle personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat, til andre formål (end dem, hvortil oplysningerne oprindeligt blev udvekslet), kræver det enten forhåndsgodkendelse fra den videregivende medlemsstat eller samtykke fra den registrerede i overensstemmelse med national ret.

2.2.2.6. Rammeafgørelsen indeholder i artikel 13 bestemmelser om videregivelse til kompetente myndigheder i tredjelande eller til internationale organer af personoplysninger, som modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat.

Den grundlæggende ordning efter bestemmelsen er, at videregivelse til tredjelande mv. kræver samtykke fra den medlemsstat, som har indsamlet oplysningerne (og afgivet dem til en anden medlemsstat), og at det pågældende tredjeland mv. skal sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, jf. i den forbindelse nærmere artikel 13, stk. 4. Derudover skal videregivelsen være nødvendig for forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, og den modtagende myndighed i tredjelandet mv. skal have ansvaret for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.

Kravet om samtykke (forhåndsgodkendelse) fra den medlemsstat, som har indsamlet oplysningerne (og afgivet dem til en anden medlemsstat), kan kun fraviges, hvis videregivelsen af oplysningerne er afgørende for forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i en medlemsstat eller et tredjeland eller en medlemsstats væsentlige interesser, og samtykket (forhåndsgodkendelsen) ikke kan indhentes i tide, jf. artikel 13, stk. 2. Den myndighed, der skal give sin godkendelse, skal orienteres omgående.